

Sag anlagt den 2. december 2008 — Diputación Foral de Álava mod Kommissionen

(Sag T-529/08)

(2009/C 32/90)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (ved abogado I. Sáenz-Cortabarría Fernández og abogada M. Morales Isasi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at dokument af 2. oktober 2008 fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence D/53778 [COMP/H4/NM/ed D(2008) 247], er ugyldigt, for så vidt som det kræver, at tilbagesøgningen af de renter, som der henvises til i beslutning 2002/820/EF og 2002/892/EF af 11. juli 2001 (overtrædelsessag 2007/2215), foretages under anvendelse af renters rente.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sags genstand er at anfægte den beslutning, hvorefter Kommissionen ved gennemførelsen af beslutningerne af 11. juli 2001 om dels den spanske stats støtteordning til fordel for virksomheder i Álava i form af et nedslag i skatten på 45 % af investeringsbeløbet (beslutning 2002/820/EF), dels den spanske stats støtteordning for nyoprettede virksomheder i Álava (beslutning 2002/892/EF) ⁽¹⁾, fandt, at den rentesats, som finder anvendelse for tilbagesøgningen, er renters rente.

Efter sagsøgerens opfattelse udgør denne beslutning en åbenlys ændring de facto af de ovennævnte beslutninger af 11. juli 2001. Denne ændring indebærer et åbenbart magtmisbrug og en handling, som strider mod princippet om god forvaltningskik. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at anvendelsen af renters rente for første gang blev indført ved artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140, s. 1). Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse på beslutningerne af 11. juli 2001 ratione temporis.

Den af Kommissionen foretagne ændring af det reelle indhold af disse beslutninger med hensyn til den rentesats, som finder anvendelse, indebærer også en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet de myndigheder, der skal gennemføre beslutningerne af 17. juli 2001, samt de berørte virksomheder, befinder sig i forskellige situationer i forhold til de kompetente myndigheder (og virksomheder) i medlemsstaterne, der er berørte af de tilbagesøgningsbeslutninger, som ligger samtidigt med eller inden juli 2001, myndigheder på hvilke anvendelsen af renters rente i forbindelse med processen for tilbagesøgning af støtten ikke blev pålagt.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionen har pålagt en sanktion, som fællesskabsretten ikke indeholder hjemmel til, ved at kræve, at der anvendes renters rente.

⁽¹⁾ Disse to beslutninger blev indbragt for Retten i Første Instans (sag T-227/01, Diputación Foral de Álava et Gobierno Vasco mod Kommissionen, og sag T-230/01, Diputación Foral y Gobierno Vasco mod Kommissionen, sagerne verserer fortsat for Retten).

Sag anlagt den 2. december 2008 — Diputación Foral de Guipúzcoa mod Kommissionen

(Sag T-530/08)

(2009/C 32/91)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (ved abogado I. Sáenz-Cortabarría Fernández og abogada M. Morales Isasi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at dokument af 2. oktober 1998 fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence D/53778 [COMP/H4/NM/ed D(2008) 247], er ugyldigt, for så vidt som det kræver, at tilbagesøgningen af de renter, som der henvises til i beslutning 2002/894/EF og 2002/540/EF af 11. juli 2001 (overtrædelsessag 2007/2215), foretages under anvendelse af renters rente.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er gjort gældende i T-529/08, Diputación Foral de Álava mod Kommissionen.